

handlingsvillighed og er gaaet med til de af Finansministeren stillede Ændringsforslag til § 6, hvorefter Merindtægt, der skyldes Livrente, Lotterigevinst eller Indtægt af Arv, og som er tilfaldet den paagældende efter den 1. Januar 1914, dog ikke udover 5 pCt. af Arvebeløbet, bliver fritaget for Skatten. Større Indrømmelser har man fra Udvalgsflertallets Side ikke ment at turde give. En saadan Lejlighedslov som nærværende skal være haandterlig for Administrationen. I øvrigt skal jeg henvise til de faldne Udtalelser ved Forslagets første Behandling, hvor de enkelte Partiers Ordførere nærmere gjorde deres Anskuelser om dette Forhold gældende. Partierne staa saaledes principielt paa deres da fremsatte Anskuelser.

Partiet Venstre anerkender vor Imødekommen ved det nys nævnte Ændringsforslag, men stiller dog selv et langt videregaaende. I den Omstændighed, at Partiet subsidiært kan slutte sig til det af den højtærede Minister og Flertallet stillede Ændringsforslag, ligger formentlig en Antydning af, at Partiet endelig vil bøje sig for Finansministerens gentagne alvorlige Henstilling om ikke helt at overbyrde Skattemyndighederne, saa meget mindre, som den højere Art af Retfærdighed, der tilsigtes ved en finere Nuancering og ved flere Ventileringer, dog neppe bliver andet end Retfærdighed paa Papiret.

Det konservative Mindretal har til en Begyndelse lagt for Dagen en Tendens til at gaa sammen med Flertallet i Kravet om at fastholde Loven som en almindelig Merindtægtsskattelov, men Betingelserne herfor fra de Konservatives Side er: en almindelig Nedsættelse af Skatteprocenten for Personer og ingen Forhøjelse af den nugældende Lovs Procent for Aktieselskaber. Under Forhandlingerne herom og senere ved Samraad med den højtærede Minister er Flertallet og Partiet Venstre enedes med den højtærede Finansminister om at foreslaa en Nedsættelse af Skatten paa Personer fra 30 pCt. til 25 pCt., men til Gengæld at sætte Skatteprocenten paa Aktieselskaber noget op, nemlig fra 20 til 25 for de højeste Indtægter. Disse Ændringsforslag tilfredsstillende imidlertid ikke det konservative Partis Repræsentant, det ærede Medlem fra Svendborg (Wenzel Neergaard), og der opnaaedes saaledes ikke nogen Overenskomst, tværtimod, det ærede Medlem sluttede sig til Partiet Venstres Krav.

Det er desværre længe siden, at før-

ste Behandling af dette Lovforslag fandt Sted. Udvalget har Gang paa Gang gjort energiske Forsøg paa at blive færdig noget tidligere, men af forskellige Grunde er det ikke lykkedes, blandt andet fordi man har vist en Imødekommen, som maaske grænser til Nøleri, for dog at lade hvert Forsøg paa at opnaa Overenskomst, maaske fælles Indstilling, blive benyttet.

Ved Samraad med den højtærede Finansminister har man søgt Oplysning om, hvordan man skulde forholde sig, saafremt Personer, som vil komme ind under denne Lov, gjorde Forsøg paa at forlade Landet i den Hensigt at unddrage sig Skattens Ydelse. Ærede Medlemmer vil erindre, at dette Spørgsmaal allerede ved første Behandling blev Genstand for Drøftelse her. Man husker maaske, at Finansminister Brandes udtalte, at han ikke saa anden Udvej end at lade de Mennesker ryge og rejse. Flere Medlemmer af Udvalget har ikke fundet sig helt tilfredsstillende af denne Udtalelse, og man har søgt Oplysninger om, hvorvidt det var muligt at gribe til særlige Foranstaltninger. Under Samraad med den højtærede Finansminister og ifølge de Oplysninger, man har faaet, har Udvalget dog ikke fundet Anledning til at stille Ændringsforslag paa dette Punkt. Man har anset det for heldigst at regne med, at det kun var ganske faa Personer, der saaledes vilde søge at unddrage sig Skatten, og har ikke ment ved en Undtagelseslovgivning at ville træffe Foranstaltninger, hvorved man muligvis kunde foregribe fremtidige almindelige Forholdsregler.

Ogsaa om et Spørgsmaal vedrørende de kooperative Selskabers, Andelsselskabers og Forbrugsforeningers, Skattepligt har man haft Samraad. Naar Udvalget har fundet Anledning til at berøre disse Selskabers Arbejde, er det en ret naturlig Følge af den skarpe Meningstilkendegivelse i de senere Aar om disse Andelsselskabers og Brugsforeningers Arbejds metode. Man har i Udvalget ikke savnet Blik for de kooperative Selskabers overordentlige socialøkonomiske Betydning, tværtimod, jeg tør maaske sige, at den er enstemmigt anerkendt i Udvalget, men man har fra flere Sider ment, at naar nogle af disse Andelsselskaber efterhaanden antager stor-kapitalistiske Former og i Henseende til Pris paa Varerne nøje følger de private Virksomheder eller Aktieselskaber, nærmer det Tidspunkt sig, da disse Andelsforetagender ikke kan bevare deres hidtidige skattemæssige Særstilling. Bliver saadanne